

РЕШЕНИЕ

№ 946

гр. София, 20.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова
Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5934** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. срещу съдебно решение от 1.04.2013г. на СРС, НО, 108 състав по нахд № 15591/2012 г. с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 2215-25/ 19.04.2012 изд. от директор офис „М.“ при ТД НАП С..

В касационната жалба са развити подробни съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Поддържа, че безспорно е установено извършването на нарушението. Излага съображения, че се касаело за техническа грешка при изписване периода за който е следвало да се подаде справка- декларация, поради което не било накърнено правото на защита. Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд и вместо него постанови друго с което потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба оспорва жалбата и моли да се остави в сила обжалваното решение.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 1.04.2013г. на СРС, НО, 108 състав по нахд № 15591/2012 г. е отменено Наказателно постановление (НП) № 2215-25/ 19.04.2012 изд. от директор офис „М.“ при ТД НАП С..

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля- актосъставителя В. Д., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила обуславящи отмяна на НП, изразяващи се в налагане имуществена санкция на физическо лице и наличие на противоречие в АУАН и в НП относно данъчния период за който се отнася справка-декларация.

Пред настоящата касационна инстанция е представена справка-декларация за ДДС. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Постановеното решение е правилно, като направените в него изводи се споделят изцяло от настоящата касационна инстанция, поради което не следва да се повтарят. При правилно констатираните от софийския районен съд факти и правилна преценка, в тяхната взаимовръзка и обусловеност на събраните гласни и писмени доказателства, настоящият състав намира, противно на убеждението на касатора, че при издаване на наказателното постановление са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които обуславят отмяната му. Видно от обжалваното наказателно постановление на Л. П. Ц. е наложена имуществена санкция в качеството ѝ на физическо лице. Следователно допуснато е съществено процесуално нарушение от административно наказващия орган при определяне на наложеното административно наказание. Вместо законово предвиденото наказание – „глоба” (арг. от чл.179 ЗДДС) на Л. П.Ц. в качеството ѝ на физическо лице е наложена “имуществена санкция”. Това обстоятелство е достатъчно да формира извода у съда, че НП следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон при налагане на предвиденото административно наказание. Системата на административните наказания е установена в чл. 13 от ЗАНН, където изрично са предвидени видовете наказания, които могат да бъдат налагани по отношение на физическите лица. По арг. от чл. 83 от ЗАНН, имуществената санкция е приложима единствено спрямо юридически лица и налагането ѝ на физическо лице е незаконосъобразно. За физическите и юридически лица, вкл. еднолични търговци, е направено разграничение между вида на наказанието, което може да им се наложи. В процесният случай, АНО не е направил това разграничение и на физическото лице е наложил "имуществена санкция", вместо „глоба”. На физическите лица може да бъде налагано само административно наказание измежду изброените в чл. 13 от ЗАНН, но не и "имуществена санкция", което се налага на юридическите лица и едноличните

търговци, по аргумент от разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН. Нарушението, допуснато от АНО в хода на административнонаказателното производство, е съществено, като НП подлежи на отмяна само на това основание.

Неоснователни са и доводите за наличие на техническа грешка в НП досежно периода за който е следвало да се подаде справката-декларация. Съдът напълно споделя изложените правни изводи от първоинстанционния съд, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения водещи до накърняване правото на защита, които са неотносими към понятието технически грешки както твърди касатора. Не е посочен по изискуемия от закона начин релевантния период за който се отнася справката -декларация. Не съществува пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Правилно съдът е констатирал, че всичко това е довело до неяснота за какво точно е санкционирана Л. П. Ц..

При така изложеното, касационният състав намира, че първоинстанционният съд е постановил обжалваното съдебно решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият касационен състав споделя.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд - София град, Шести касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 1.04.2013г. на СРС, НО, 108 състав по нахд № 15591/2012 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: